

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπί τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου, ἀριθ. 39.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ. ΕΤΟΣ Γ' — ΑΡΙΘ. 500

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΕΝ Τῆ ΑΥΓΕΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ὑπὸ Κ. Σάβα.
- Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΒΙΛΛΕΜΕΡ. Μυθιστορία Γεωργίας Σάνθ.
- ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΗΜΕΩΝ ΣΧΟΛΕΙΑ.
- ΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΙΑ.
- ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΒΟΛΤΑΙΡΟΥ.
- ΣΥΜΒΕΒΩΣΙΣ.

Τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐστίας» μετακομίσθη ὑπὸ τὴν μεγάλην νεόκτιστον οἰκίαν τοῦ κ. Παύλου Λάμπρου, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου, ὑπ' ἀριθ. 32.

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

Ἐν τῷ αὐτῷ καταστήματι, ἐνθα νῦν τὸ γραφεῖον τῆς «Ἐστίας», κατηρτίσθη καὶ τέλειον βιβλιοπωλεῖον, ἐφοδιασμένον διὰ παντός ἐλληνικοῦ βιβλίου. Τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦτο τῆς «Ἐστίας», δυνάμει συμβάσεως πρὸς τὰ ἐνταῦθα μεγάλα καταστήματα Ἀνδρέου Κορομηλιά καὶ Καραῆ τοῦ κ. Α. Κωνσταντινίδου, δύναται νὰ προμηθεύῃ εἰς τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς καὶ ἐγγένει εἰς τὸ Κοινὸν πάντα τὰ διδακτικά, ἐπιστημονικά καὶ φιλολογικά βιβλία εἰς οἷας τιμὰς παρέχονται ταῦτα καὶ ὑπὸ τῶν ἐφθόντων καταστημάτων. Πλὴν δὲ τούτων ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖῳ τῆς «Ἐστίας» ὑπάρχουσι καὶ πλεῖστα ἄλλα βιβλία παλαιά, φιλολογικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ πραγματεῖαι, ἱστορικὰ διατριβαὶ καὶ μονογραφίαι διάφοροι. Κατάλογοι πάντων τούτων θέλουσι δημοσιευθῆ ὁσονόπως καὶ ἀποσταλῆ μετὰ τοῦ φύλλου τῆς «Ἐστίας» εἰς ὅλους τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς.

Η Δ' ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Διὰ Β. Διατάγματος ὁρίσθη δτι ἡ προσεχὴς ἔκθεσις τῶν Ὀλυμπίων θέλει τελεσθῆ κατὰ Νοέμβριον τοῦ ἔτους 1887 ἐν τῷ ἀνεγειρομένῳ μεγαλοσπίρει Ζαπτεῖῳ οἰκιστηρίῳ. Ἡ τελεσθησομένη Ὀλυμπιακὴ πανήγυρις ἔσεται ἡ τετάρτη ἀπὸ τῆς συστάσεως τῶν Ὀλυμπίων ὑπὸ τοῦ αἰοδίου Εὐαγγέλιου Ζάππα. Ἡ πρώτη τελεσθῆ κατὰ τὸ ἔτος 1859, ἡ δευτέρα κατὰ τὸ ἔτος 1870 καὶ ἡ τρίτη κατὰ τὸ 1875. Ὁ Εὐαγγέλιος Ζάππας, ὁ ἀείμνηστος ἱδρυτὴς τῶν Ὀλυμπίων, προσήνεγκε κατὰ τὸ 1858 400 μεταχὰς τῆς Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας ὅπως οἱ τόκοι αὐτῶν χρησιμεύουσιν πρὸς σύστασιν καὶ συντήρησιν διαγωνισμῶν φερόντων τὸ ὄνομα «Ὀλυμπίων» καὶ σκοποῦντων τὴν ἔθνικὴν πρόδον, ὡς ἀναφέρει τὸ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1858 Β. Διατάγμα περὶ συστάσεως Ὀλυμπίων, προσέφερε δὲ πρὸς τούτοις καὶ τρισχίλια κισσοβοσκίτικα φλωρία, ὅπως χρησιμεύουσι κατὰ τὴν πρώτην Ὀλυμπιακὴν πανήγυριν τοῦ 1859.

Βραδύτερον ὁ Εὐαγγέλιος Ζάππας διὰ διαθήκης, συνταχθεῖσης ἐν Ἐρσθενίῳ τῆς Ρωμανίας κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1880 ἀφῆκεν ἐπικαρποτὴν τῆς περιουσίας αὐτοῦ ἐφ' ἧρου ζωῆς τὸν ἐτάδελφόν του Κωνσταντῖνον Ζάππαν μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κτίσῃ ἐν Ἀθήναις κατάστημα τῶν Ὀλυμπίων καὶ νὰ φροντίῃ περὶ τῆς τελέσεως τῶν Ὀλυμπιακῶν πανηγύρεων.

Ὁ φιλογενέστατος Κωνσταντῖνος Ζάππας οὐ μόνον κατὰ γράμμα ἐτεπλήρωσε τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ καίθιμου ἐτάδελφου του, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἴδίων συνεισέφερε καὶ συνεισφέρει πρὸς εὐδωκίαν τοῦ πατριωτικοῦ καὶ ἐθνικολοῦ σκοποῦ.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κωνσταντῖνου Ζάππα ἅπανα ἡ περιουσία τοῦ αἰοδίου Εὐαγγέλιου κληροδοτεῖται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων ἀναλαμβάνουσαν πάσαις τὰς κατὰ τὴν ἐν λόγῳ διαθήκῃ ὑποχρέωσας. Ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ Ζάππα συνταχθεῖσα ὡς εἶδομεν κατὰ τὸ 1860 τὰ εἰσοδήματα τῶν κτημάτων αὐτοῦ ὑπολογίζονται εἰς 21,000 φλωρίων ἑτησίως.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, εἰς ἣν εἶνε ἀναθεωρημένη ἡ φροντίς περὶ τῆς τελέσεως τῶν Ὀλυμπιακῶν πανηγύρεων καὶ τῆς οἰκονομίας τοῦ Ζαπτεῖου καταστήματος, σύγκειται ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐμφυλίωσως τῆς ἔθνικῆς βιομηχανίας συστάσεως διὰ τοῦ ἀπὸ 25 Ἰανουαρίου 1837 Β. Διατάγματος καὶ ἐκ τεσσάρων μελῶν προσηλωμένων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐκτὴν συμφωνίᾳ πρὸς τὴν διαθήκην τοῦ αἰοδίου Ζάππα.

Τὸ κατάστημα τῶν Ὀλυμπίων, ὅπερ θὰ εἶνε ἀποπερατωμένον κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1887, ἤρξισεν οἰκοδομεῖσθαι ἐπὶ τῇ βίβει σχεδίου τοῦ γάλλου ἀρχιτέκτονος Boullanger. Βίς τὸ σχέδιον τοῦτο ἐπημέθησαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν διάφοροι τροποποιήσεις, μετεβλήθη δὲ κατόπιν σχεδὸν ριζικῶς πρὸς τὸ ἔκδομα ἀρχιτέκτονος Θ. Χάναν ἀποκτῆσαν οὕτω ρυθμὸν μᾶλλον ἑλληνικόν.

Τὸ κατάστημα τοῦτο ἔχει ἐπιφάνειαν ἐν ὅλῳ 7,000 τετρ. μέτρων, σύγκειται δὲ ἐν μίᾳ κυκλωτέρῳ αἰθούσῃς (100 τοιαῖα) κατὰ τὸ κέντρον, ἐξ ἡμικυκλικῆς στοῖας πρὸς τὸ ἐπισπέν μέρος καὶ ἐξ μεγάλων αἰθουσῶν. Ἡ δαπάνη τῆς οἰκοδομῆς αὐτοῦ θὰ ὑπερβῇ τὸ ἑκατομύριον δραχμῶν.

Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων ἀνήκουσι δωρηθεῖσαι ὑπὸ τοῦ δημοσίου ἅπαναι σχεδὸν αἱ γαλαὶ αἱ περὶ τὸ Ζαπτεῖον αἱ ὀριζόμεναι ὑπὸ τῆς λεωφόρου Ἀμαλίας, τῆς περιλήσεως λεωφόρου Ὀλγας καὶ τῆς λεωφόρου Πράδου τοῦ Ἀττικοῦ ἡπίσης ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὸ παλαιὸν ναϊκὸν Στάδιον καὶ οἱ περὶ ἄλλοι ἐκ δωρεῶν τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Γεωργίου.

Κατὰ τὴν Ὀλυμπιακὴν πανήγυριν τοῦ ἔτους 1887 θέλουσιν ἐκταθῆ ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ τὰ πανιοιῖα τῆς φύσεως καὶ τῆς τέχνης ἑλληνικὰ προάγου, πρὸς τούτοις δὲ ἐργαλεῖα καὶ μηχαναὶ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς δυνάμενα νὰ εἰσχωθῶσι παρ' ἡμῶν. Τὴν ἐκθεσιν θὰ ἐπακολουθήσῃσι ποικίλοι ἀγῶνες σωματικοὶ τε καὶ πνευματικοί.

Συμφωνίᾳ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀγνωσθέντος Εὐαγγέλιου Ζάππα κατ' ἐλάχιστην Ὀλυμπιακὴν περίοδον ἀναγινώσκονται ὑπὸ λογίου ἀνδρὸς ἐκλεγόμενου πρὸς τῆς Ἀκαδηματικῆς συγκλήτου ἔκθεσις περὶ τῶν γεννημένων διανοητικῶν προσδῶν τοῦ ἔθνους, πρὸς τούτοις δὲ βριβιβέται καὶ πραγματεῖα ἐπὶ θέματος ὀριζόμενου ὑπὸ τῆς αὐτῆς συγκλήτου. Ὡς τοιαῦτα θέματα προστέθησαν τὰ ἑξῆς δύο ὑπὸ τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς ἐξ ὧν τὸ ἕτερον θέλει ἐκλέξῃ ἡ σύγκλητος, ἥτοι α) περὶ τῶν θασῶν ἐν Ἑλλάδι καὶ β) περὶ τῶν προσδῶν τῆς χημείας, τῆς ἐπιβράσεως αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου καὶ περὶ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα τῆς χημικῆς βιομηχανίας.

Κατὰ τὴν τελευταίαν τῶν Ὀλυμπίων ἡμέραν θέλει παρασταθῆ δρᾶμα Ἑλληνικόν, ἢ ἐπὶ τούτῳ συντεταγμένον, προκηρυττομένου ἑκαίρω διαγωνισμοῦ, ἢ ἐκλεγόμενον ὑπὸ τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκ τῶν ἐκδομένων ἤδη.

Τὴ προσεχὲς φύλλον τῆς Ἑστίας ἐκδοθήσεται διπλοῦν, περιλαμβανόν ὡς πλείστον μέρος ἐκ τῆς δημοσιευμένης ἐκδοθῆσεται ἱστορικῆς μελέτης τοῦ κ. Κ. Μίχα, κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἡμῶν ἐπιθυμίαν πολλῶν συνδρομητῶν, ἵνα ταχύτερον συμπληρωθῇ ἡ δημοσίευσσις τοῦ ἔργου. Ὡς βλέπομεν οὐ ἀνεγνώσται τῆς Ἑστίας, διὰ τῆς μελέτης ταύτης τοῦ ἀκμάρτου ἡμῶν μεσαιωνοφίλου νέου σέλλε ἀνοίγεται τοῦ μεσαιωνικοῦ βίου τῆς Ἑλλάδος, ἀποκαλύπτονται νέαι πηγαί, παρέχεται νέα ἔμφωσις τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν περιστάσεων τῆς χώρας, καὶ δίδεται ἡ φυσικὴ καὶ κατ' ἱστορικῶν ἐξήγησις πολλῶν ἱστορικῶν φαινομένων τοῦ πολιτικοῦ καὶ κοινωνικοῦ βίου τῆς Ἑλλάδος.

— Ἐξεδόθη ἔτι τὸ νέον τεύχος (B' τῆς τρίτης περιόδου) τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, αὐτὸς περιεχόμενα εἶνε τὰ ἑξῆς: Π Καθαδικά, Ἐπιγραφαὶ ἐκ τῶν ἐν Ἐπιδαυρίᾳ ἀνασκαφῶν. — I. X. Δραγῆτος, Πειρατικαὶ ἀρχαιοτήτες. — B. I. Λαονόπου, Ἀμφικρατεῖς ἐπιγραφαί. — Θ. Σοφοῦλη, Ἀγαλματίων ἐκ Σπάρτης. — X. Τσοῦνη, Σκοῦτος πῆλινον καὶ τεμάχια ἀγγείων ἐξ Ἀθηνῶν. — N. Νοβοτίνσκι, Ἐπιγραφαὶ ἐκ Μεγάρων. Ἀπεικονίσματα. Ἀγαλματίων ἐκ Σπάρτης. — Σκαῦος πῆλινον καὶ τεμάχια ἀγγείων ἐξ Ἀθηνῶν. — Χηλοῦς Σάτυρος ἐκ τῆς Συλλογῆς Ἰωάννου Δημοτρίου. — Κεραλί ἀγαλματίου.

— Ἐδημοσιεύθη ὁ λόγος, ἐν ὃ γυμνασιάρχης κ. Κ. Νεοσολίδης ἐξερῶνησεν ἐν τῷ γυμνασίῳ Τρικάλων κατὰ τὴν ἡμέραν τῶν ἐκτελέσεων. Ἐν αὐτῷ ὁ κ. Νεοσολίδης, εἰς τῶν μᾶλλον πεπαιδευμένων ἡμῶν γυμνασιαρχῶν, ἐκτὸς ἄλλων, λόγον ποιῆται περὶ τῆς ἐπιδόσεως τῶν γραμμάτων ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ ἰδίως ἐν Τρικάλαις ἀπὸ τῆς προσκλήσεως, καὶ περὶ τοῦ πάλαι καὶ νῦν τρόπου τῆς διδασκαλίας, κατακρίνει θραυκτικῶς τὴν ἀνέμειν τῆς πολιτικῆς εἰς τὴν παιδείαν, καὶ ὑποδεικνύει ἀσύστοχος τὰς ἐλλείψεις, αἰτίνας γρηθόους θεραπείας ἐν τῷ γυμνασίῳ Τρικάλων.

Προπαρασκευάζεται ἐν Βιέννῃ μεγάλη ἀποστολὴ πρὸς ἀρχαιολογικὰς ἐρεῖνας εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Τὰς διατάξεις τῆς ἐπιχειρήσεως ἀνέλαβεν ὁ κόμης Λαγκορνόσκιος μέλος τῆς Ἀνω Βουλῆς τῆς Αὐστρίας, ἡ ἀρχηγία δὲ τῆς ἀποστολῆς ἐδόθη εἰς τὸν καθηγητὴν Νιερμαν, μέλος τῆς ἐν Βιέννῃ καλλιτεχνικῆς Ἀκαδημίας. Κύριος σκοπὸς τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης εἶνε ἡ ἀναζήτησις ἀρχαιοτήτων κατ' ἐκτείναν τὰ μέρη τῆς Ταυριδος, ἔνθα κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνεκαλύφθησαν λείψανα ἡμετέριον χρονολογούμενα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Βαβυλωνίων.

— Ἐδημοσιεύθη ἡ φιλολογικὴ διαθήκη τοῦ Βικτωρος Οὐγκώ, διὰ τῆς ὁποίας ἀνατίθησι τὴν φροντίδα τῆς ἐκδόσεως τῶν ἀνεκδότων ἔργων του, τελείων καὶ ἡμιτελῶν εἰς τοὺς φίλους καὶ μαθητὰς αὐτοῦ Ἀδούστον Βακκερέ, Πιῦλον Μερλιε καὶ Ἐρνεστον Λαρβέρ. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἐδήλωσαν δεῖ ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐκτέλεσιν τῆς διαθήκης μετὰ διαθυτάτης εὐγνωμοσύνης, ἀρνηθῆναι τὰ κέρδη αὐτῶν ὑπὲρ αὐτῶν ὄρισεν ὁ διαθήτης, καὶ ἤρσαντες πάντα τὰ ἐκ τῆς ἐκδόσεως εἰσπραχθέντα ὑπὲρ τοῦ ἐν Παρισίῳ ἀνεγερθησομένου μνημείου εἰς τὸν ποιητὴν. προστίθεται ὑπὲρ ἀναστυλώσεως τοῦ ἀνδριάντος αὐτοῦ ἐν Βεζανσῶν, ὡς καὶ ὑπὲρ οἰκοδομῆσεως τάφου αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ ἐν τῷ ἱστορικῷ τοῦ Πανθίου, ἂν τύχῃσι τῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

— Ὁ πρῶτος τόμος τῶν ὀφινῶν ἔργων τοῦ Βικτωρος Οὐγκώ, περιλαμβανόν τὰ ἔργα ὅσα κατέλειπε πλήρη, ἐκδοθήσεται τῇ πρώτῃ τοῦ προσεχούσιν Ὀκτωβρίου, ἀπεκρινόμενος ἐκ πέντε βιβλίων. Ὁ δεῦτερος τόμος, ἀποτελούμενος ὑπὸ ἡμιτελῶν ποιημάτων, πέντε σχεδὸν ἀνεκπερατωμένων εἰς τὴν περίοδον τῆς ἑξοσίας καὶ τῆς αὐτοκτορίας, ἐκδοθήσεται τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 1886 ὑπὸ τὴν τίτλον: Τὰ ὀφινῶνα ἔργα. Ἡ κατάταξις καὶ δημοσίευσσις τῶν λοιπῶν τεμαχίων, ὅσα κατέλειπε, θέλουσιν ἀπαιτηθεῖν καὶ ἐργασίαν καὶ χρόνον πολύν. Ἡ δὲ ἐκδοσις φέρει, κατὰ τὴν εὐχὴν τοῦ ποιητοῦ, τὸν τίτλον Ὀφινῶνα.

— Κατὰ διαταγὴν τοῦ Σέξτῃ τῆς Περσίας κατασκευασθῆναι μοναδικὸς εἶνε τὸ εἶδος τοῦ σπαιρικῆς ἔλκε τῆς ὑδρογείου, ὅστις πολλῶν ἐκτομυρίων. Αἱ θάλασσαι περιστάνται ἐν αὐτῇ δι' ὀφθαλμοσφαιρίων, αἱ δὲ ἄσπεροι χῶροι δι' ἀσπερίων, λυχνίων, σπαιρίων καὶ πλειστονων πολυτελέων λίθων, στενωῶς συγκεκολλημένων πρὸς ἀλλήλους.

— Δύο σοφοί, Ἀμερικανὸς καὶ Γερμανὸς, ἐπιληφθέντες νέων ἀρετῶν πρὸς καθορισμὸν τῆς ἐπὶ τῆς γῆς θέσεως τοῦ παραδύσου, κατέβησαν εἰς διάφορα ἀποτελέσματα. Ὁ μὲν Γερμανὸς κ. Μαυρίκιος ἔγγειλ ὕψος τὴν Ἑβὴν ἐν τῇ Ἀσιατικῇ Τουρκίᾳ, ὡς ἐπὶ τῆς ἰσχυρῆς πρὸς ἀνατολὰς τοῦ Χωρῶν ὁ δὲ Ἀμερικανὸς κ. Οὐίλλιαμ Οὐάκερμαν φρονεῖ εἶναι ἡ θέσις αὐτῆς εἶνε εἰς τὸν βορρῶν πῆλον, ἔνθα ἡδυνήθη ἡ ἀναγνώρισις τὴν ταυτότητα τῶν τεσσάρων ποταμῶν τῶν μνημονευομένων ὑπὸ τῆς Γραφῆς. Ἀμφότεροι οὗτοι πρὸς ὑποστήριξιν τῶν ἰσχυρισμῶν αὐτῶν ἀναφέρουσιν ἀρβανίαν ἀποδείξων.

— Ἐν Ἀμερικῇ αἱ χρηματικαὶ ἔγγραφαὶ πρὸς τελείωσιν τοῦ βήθρου τοῦ ἀγάλματος ὑπὲρ παριστῆ τὴν Ἐλευθερίαν, φωτίζουσιν τὸν κόρον, ἀνήλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 91,232 δολαρίων. Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς ἔγγραφῆς ἀνέλαβεν ἔργον τῆς τῆς Νέας Ἰόρκης. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἔγγραφομένων διὰ συνδρομὰς ὑπολογίζεται εἰς 102,532. Καὶ τοῖς δὲ ὑπερκοπῶν τὸ μέγιστον τοῦδε συναχθῆν ποσόν, ὁ κατάλογος μένει εἶ ἀνοιχτός πρὸς ἔγγραφην, καὶ προβλέπεται ὅτι μετὰ οὐ πολὺ θέλει συμπληρωθῆναι τὸ ποσὸν τῶν 100,000 δολαρίων, ὅπερ ἡ ἐν λόγῳ Ἀμερικανικῇ ἔφημερίδι ἀνέλαβε νὰ συλλέξῃ.

— Κατ' αὐτὰς ἐξεδόθη παρατυπῶν τὸ Γενικὸν λεξικὸν τῶν καλλιτεχνῶν τῆς Γαλλικῆς ἑλληνικῆς, τῶν ἀνεκδομένων ἀπὸ τῆς ἐν Γαλλίᾳ ἀρχῆς τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Τὸ λεξικὸν τοῦτο, πληρὴς βιογραφικῶν καὶ βιβλιογραφικῶν ὑπομνήσεων, περιέχει κατ' ἀλφαριθμητικὴν τάξιν πλείονες τῶν 15,000 ἀτίους λόγου ζωγράφων, γλύπτων, ἀρχιτεκτονικῶν, χαλκογράφων καὶ λιθογράφων, καὶ χρονολογικῶν καταλόγων τῶν ἔργων τῶν κατ' ἀκριβεῖς καὶ ποιικίαις πληροφορίας εἰς ἐκαστὸν τε καὶ ἰδιωτικῶν πηγῶν.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Lucian select dialogues with introduction and notes for schools by the Rev. Laurence D. Dowdall, κτλ. Ἐν Δουβλίῳ 1882.

Ἡ περὶ τῆς ἀνατολῆς ὁ λόγος ἐκδοσις περιλαμβάνει δέκα μόνον διαλόγους τοῦ Λουκιανοῦ ἐλεγχθέντας ἐκ τῶν Θεῶν διαλόγων, τῶν ἐναλίων καὶ τῶν νεκρικῶν. Ἐν ὃ δὲ εἰκόσι σελίδας κατέχει τὸ κείμενον, εἶνε προτεταγμένη εἰσαγωγή ἄλλα λόγου σελίδων δέκα καὶ ὅκτα καὶ ἔκοντα ἐν τέλει αἱ σημειώσεις ἐν δίσκι ἐξήκοντα καὶ δύο σελίδας, κλείει δὲ τὸ βιβλίον μικρὸς πίναξ τῶν μᾶλλον ἀξιοσημειωτῶν ὑπὸ γραμματικῆν ἔκδοσιν λέξων. Ἡ μικρὰ αὕτη ἐκδοσις τοῦ Λουκιανοῦ, ὡς σχολικὴ κρινομένη, εἶνε τῷ ὄντι ὄχι μικροῦ λόγου ἀξία, φαίνεται δὲ ὅτι ὁ λόγος ἐκδόσεως εἰργασθῆ μετὰ πάσης ἀκριβεῖς ὅπως καταστήσῃ αὐτὴν οὕτως ἐπιτείν ἡμετέριον πρὸς τὴν σημερινὴν τῆς φιλολογίας καταστάσιν. Διὰ τοῦτο αἱ σημειώσεις του μάλιστα εἶνε ποιικίαι, καὶ ὑπερέχει μὲν ἐν αὐταῖς ὡς προσήκει εἰς σχολικὴν ἐκδοσιν ἐκ γραμματικῶν στοιχείων, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ ἕλκε συντελοῦν εἰς τὴν ὀρθὴν τοῦ συγγραφέως ἐρμηνείαν δὲν ἀπεκλείσθη. Σπανιώτατα δὲ αἱ σημειώσεις αὐταὶ ἀπολείπονται τῆς θεοῦσε ἀκριβεῖας (ὡς λ. χ. ἐν σελ. 72, ἔνθα ἐν λ. Ἐρεστροῖδα ἐπιφέρονται εἰς: This garment was also called: μαγδόν, φαινόνε and τῆβενα). Τίνα δὲ βοηθήματα μεταχειρίσθη εἰς τετρασευηὴν τῆς ἐκδόσεως του καθιστῆ εἰς ἡμᾶς γνωστὰ αὐτὸς ὁ λόγος ἐκδότης ἐν τῷ ἀπὸ Βρυξελλῶν χρονολογούμενῳ μικρῷ του προλόγῳ, εἶνε δὲ ἡ βαρβαρὸς εἰσαγωγὴ τοῦ Sommerhrodt, τοῦ Κοουρτίου τοῦ Ἐπιτομολογικῶν καὶ τὰ λοιπὰ σχετικὰ βιβλία ὡς καὶ τὸ τοῦ Poilo, αἱ γραμματικαὶ τοῦ Jell, τοῦ Κρύγερ, τοῦ Κοουρτίου, τοῦ Μαυδίζιου καὶ τοῦ Γούδουιν. Εἰδικώτερον δὲ διὰ τὴν ἐρμηνείαν μεταχειρίσθη τὰ ὑπομνήματα τοῦ Lehmann, τοῦ Jacobitz, τοῦ Kemsterhuis καὶ ἄλλων ἐκδόσεων. Τὸ δὲ κείμενον τῶν διαλόγων τῶν Θεῶν καὶ τῶν νεκρικῶν εἶνε αὐτὸ τὸ τοῦ Jacobitz, ὅπερ στηρίζεται ἐπὶ τῶν κριτικῶν ἐργασιῶν τοῦ Cobat, τοῦ Fritzsche καὶ ἄλλων, τὸ δὲ τῶν ἐναλίων εἶνε αὐτὸ τοῦ Dindorf, ὅπερ ἀντιθέσθη πρὸς τὴν ἐκδοσιν τοῦ Jacobitz, καὶ κατ' αὐτὴν μεταφράσθη. Ἐν τοκογραφικῶν διορθώσεων ἐπεκλήθη ὁ ἡμέτερος κ. Βαλέττας. Σ.]

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Ἰουλίου 20, Πάρισιος.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐγένετο ἡ τελευταία συνεδρίασις τῆς Βουλῆς, ἥτις μέλλει νὰ ἀνακληθῆ τὰς ἐργασίας τῆς κατὰ τὸ προσεχὲς φθινόπωρον. Ἡ παρούσα σύνοδος ὑπῆρξεν γονιμωτάτη εἰς ἐπιφύσεις νομοσχεδίων, ὑπερβάντων τὰ πενήκοντα, ἐν ὀλίγῳ χρονικῷ διαστήματι ἔτι ἀπὸ τῆς 26 Ἰουλίου, κατ' ἣν ὑπεβλήθη ὁ προϋπολογισμὸς μέχρι τῆς 19ης Ἰουλίου κατ' ἣν διεκόπησαν αἱ ἐργασίαι. Ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ παραμένει ἔτι συνεδριάζουσα ἐν τῷ δωματίῳ τῶν στενογράφων ἡ ὑπὸ τῆς Βουλῆς συσταθεῖσα ἑταρατικὴ ἐπιτροπὴ. Διάφορα προσεκλήθησαν ὑπὸ ταύτης πρὸς ἐξέτασιν.

Ἀντιθέτως πρὸς τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐργασίας ἤρτατο γενικὸς ἀπὸ τινων ἡμερῶν ὁ πρῶτος τῆς σταθίδος. Ὑψυχὸς ὁ καιρὸς ὑπῆρξεν λίαν εὐνοικὸς μέχρι τοῦδε πρὸς τὸν καρπὸν τῶν σταχυοσφῶρων ἐπαρχιῶν ἂν μάλιστα ὁ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐπιμαρτῶν ἐν Ἀθήναις καθῶσον εἶνε κοινὸς καὶ εἰς ἄλλα, ἡ ἀποθήρασις τῆς σταφίδος θέλει συντελεσθῆ ἀκινδύνως καὶ ἀσφαλῶς, πρὶν ἢ ἐκ τῶν πρὸς ἀποθήρασιν ἐφυρῶσεων βεβαιωθῆ ἡ πληρῆς ἐπιτυχία ἐνὸς ἐξ αὐτῶν. Ἡ ἐσοδία ἐν Πιλιᾷ καὶ Πύργῳ προμηνύεται ὀλιγωτέρα τῆς τῶν ἄλλων ἐτῶν.

Τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ 21 Ἰουλίου, ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος ἐδούρατι τὴν ἐπίτευσιν τῆς γεννήσεως αὐτοῦ, εἰσαρχόμενος εἰς τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἐπὶ ταύτῃ βοήθεια ἐπέβη ἐν Δεκελίᾳ ἐνθα διαμένει ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια.

Μετὰ πολλὰς ἀμφισβητήσεις καὶ διαφύσεις ἐθεοιδωθῆ ἔλεος εἰς ἐν Μασσαλίᾳ ἐνεακῶν ἡ χολέρα ἐπιτεινομένη δ-σημῆραι. Ἐπὶ τῇ εἰδήσει ταύτῃ τὰ ὑποურγίον τῶν ἐσωτέρικων διέταξε νὰ ὑποβῆλλονται εἰς ἐνδεκαήμερον τετακτικὴν καθάρσιν αἱ ἐκ Μασσαλίας προελθούσαι, καὶ πρὸς τοῦτο νὰ συστηθῶσι τοιμοκαθαρήτρια εἰς διάφορα μέρη τοῦ Κράτους.

Νέοι φάβοι περὶ φυλλοθήρας εἶχον γεννηθῆ συνεπεία τη-λαγραφίματος τοῦ Νομάρχου Λαρβίσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, δι' οὗ ἠγγέλλετο δεῖ εἰς Ἀμφικλίαι ἀναφῆν φυλλοθήρας. Ὁ ἐπὶ ταύτῃ μεταβῆς αὐτῶδε ἐπιθεωρητῆς τῆς Γεωργίας κ. Γεννάδιος μᾶς ἀπήλασε τῶν φάβων τούτων, βαβαῶν δεῖ αὐτῷ ὑπὸ φυλλοθήρας, ἀλλ' ὑπὸ ἡλιοπληρίας προσεβλήθησαν ἐπὶ αἱ ἄμπελοι.

Λέγεται εἶτι πρόκειται νὰ ἐκδράμωσιν εἰς Ἑλλάδα κατὰ τὸν προσεχῆ μὲν μῆνα ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας, καὶ κατὰ τὸν φεβρουάριον ἡ βασίλισσα τῆς Ἰταλίας πρὸς ἐπισηφιν τῆς ἑλληνικῆς αὐλῆς.

Ἀπὸ τῆς πρώτης τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ὄρμει ἐν Φιλιππῶν ἡ ὑπὸ τὸν ἀντιναύαρχον Δουπάρρ γαλλικὴ μοῖρα τοῦ στόλου τῆς Μεσογείου, συγκελιμένη ἐκ τῆς ναυαρχίδος Καλδέρ, φερομένης 19 τηλεβόλα καὶ πλήρωμα 880 ἀνδρῶν, τοῦ Ναυάρχου Δουπάρρ, φέροντος 18 τηλεβόλα καὶ 780 ἀνδρας, τῆς Καταστρωτῆς μὲ 14 τηλεβόλα καὶ πλήρωμα 800 ἀνδρῶν, τοῦ Φριεδλιν, μὲ 14 τηλεβόλα ὡσαύτως καὶ 675 ἀνδρας, καὶ τῶν προσώπων δεσφῆ καὶ Λελιδόσος. Τῇ δὲ παρελθούσῃ Τρίτῃ ὑπὸ τῶν πλοίων του στόλου ἐτελέσθησαν γυμνάσια δι' ἐνασχολίαν βολῶν ἀπὸ τῶν τηλεβόλων τοῦ πυροβολείου. Εἰς τοὺς ἀρεστεύσαντας ἐν τῷ ἄνω ἀνεμώθησαν ὀρισματῶς βραβεῖα. Ἡ μοῖρα θέλει ἀποκεκολληθεῖσιν εἰς Ἰαλλίαν. Ἡ ὄψις γὰρ Φαληρικῶν λιμένων ἐκ τῶν ἐν αὐτῷ ἡρμούντων ἔβανον πλοίων εἶνε γραμμωτάτη.

Κατὰ τὴν σημερινὴν τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ τῆς Ἑταιρίας πρὸς τομὴν τοῦ ἱσμοῦ τῆς Κορίνθου, ἐτεχματώθησαν κατὰ τὸν μῆνα Ἰουλίου 105,315 κυβικῶν μέτρων. Τὸ πο-

σὸν εἶνε κατὰ τι ὀλιγώτερον τοῦ ἐτεχματωθέντος τὸν παρελθόντα μῆνα Ἰουλίου, αἰετὶ περιλαμβανόμενος ἐντὶς διαστήματος 20 μόνον ἡμερῶν. Κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1884 εἶχον ἐτεχματωθῆ μόνον 81,018 κυβικῶν μέτρων.

Ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῇ Ἑφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως οἱ κατὰ τὴν ἐφετησὴν σύνοδον φηρισθέντες νόμοι περὶ καταργήσεως τοῦ περὶ πυρῶν νόμου τῆς 27 Μαρτίου 1884, περὶ τροποποιήσεως τοῦ περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων νόμου, περὶ αὐθῆσεως τοῦ ἐπὶ τῶν καθαρῶν κερδῶν τῶν ἀνωθῶνων μετοχικῶν ἐταιριῶν νόμου, περὶ τοῦ προσηγορικῶ τοῦ ἔθνικοῦ σφραγιστηρίου, περὶ ἀλατοποδηγῶν καὶ ἀλατοφυλάκων καὶ περὶ καταργήσεως τοῦ νόμου περὶ γραφῆσαι στατιστικῆς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν οἰκονομικῶν.

Ἐἶς τινα τῶν θεσσαλικῶν χωριῶν ὁ ἀλωνισμὸς γίνεται πρώτῃν φορῇν ἐπέτος δι' ἀλωνιστικῶν μηχανῶν, τῶν ὁποίων ὡς ἐλπίζεται, τὸ προσεχὲς ἔτος ὄκ εἶνε γενικωτέρα ἡ χρῆσις.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Δ. Μ. Α. Νεάπολι. Ἀποστέλλονται διὰ τοῦ ἰταλικοῦ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα. Περιλαμβάνουν ἀπάντησιν. — κ. X. Α'. Ἐἶτε διὰ τὴν κακὴν ἐπιλογὴν τῶν παριστανόμενων, εἶτε δι' ἀτεχνίαν τῶν ὑποκριτῶν. Ἄλλ' ἡ ἐπίδρασις εἶνε ἀναντίρρητος. Λέγεται εἶτι ἡ ἐκ τῆς παραστάσεως τοῦ Ὀδδῆλου ἐντυπωσις ὑπῆρξεν ποῖς τοσοῦτον ἰσχυρὰ ἐν γαλλικῷ τινι θεάτρῳ, ὥστε ἐπροκάλεσε κραυγὰς φρίκης ἐκ μέρους τῶν θεατῶν, εἰς δὲ αὐτῶν ἀνετώνησεν: «Εἶνε Μαῦρος αὐτὸς ποῖ ἐπραξε τοιοῦτον κικνούρημα, δὲν εἶνε Γάλλος». Ἐν Ἀμφοῦργῳ κατὰ τὴν πρώτῃν παράστασιν τοῦ αὐτοῦ δράματος ἀλλεπάλληλα ὑπῆρξαν αἱ λιποθυμῖαι τῶν κυριῶν αἱ θύραι τῶν θεατρῶν ἀνοίγοντο συνεχῶς, ἔεργουμένων τῶν ἐν αὐτοῖς ἡ καὶ ἀπαγομένων ἀνισθῆζτων' πολλοὶ δὲ κυρία ἔκαθον δυσάρεστα. Ὅτε ἔληξεν ἡ παράστασις, ὁ θεατικὸς ἦμερον ἄφρονος: τὸσον βαθεῖα ὑπῆρξεν ἡ ἐκ τοῦ δράματος ἐντύπωσις, ὥστε καταπιπτούσης τῆς αὐτιάσεως οὐδὲν ἠκούσθη χειροκρότημα ἐν τῇ πλατείᾳ, αἰετὶ ἐκαστος θεατικὸς ἐσπεύδα νὰ ἐξέλθῃ, θέλων νὰ ἀνακουφισθῆ ἐκ μεγάλου βάρους. Τὴν ἐπισύσαν οἱ θεαταὶ ὑπῆρξαν ὀλιγοί, δεῖ δὲ μετὰ τινας ἑβδομάδας ὁ διευθυντῆς τοῦ θεάτρου ἀνήγγειλε τὴν τρίτην παράστασιν, αἱ ἀρχαὶ τοῦ Ἀμφοῦργου ἀπήτησαν ἕνα ἀποκοπῶν αἱ φρικτότεροι σκηναὶ καὶ μεταβλήθη ἡ λύσις τοῦ δράματος. Τοιαῦτα ἀποτελέσματα ὀρεθόμενα ἰδίως εἰς τὴν μεγάλην τέχνην τῶν ὑποκριτῶν ἀναφέρονται καὶ ἄλλα περιεργότερα. Κατὰ τινα παραστάσιν ἡ ὑποποιεῖς Dupresill ἀνάπτει τοιοῦτον θαυμαστὴν τέχνην ὑποκρινομένη τὴν Κλοπάτριν, ὥστε κατ' ἣν στυμῆν ἔεφρονει φοβερὰν κατὰ τῶν θεῶν καταράν, εἰς τῶν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἠθοποιῶν τὴν ἐκτόπησεν ἰσχυρῶς διὰ τῆς πυγμῆς λέγων: « Πήγαινε κατὰ διαβόλου, σκύλλα! », δι' ὅπερ ἡ ἠθοποιὸς τὸν ἠύχαριστος κατόπι, θεωρήσασα αὐτὸ ὡς τὸν εἰλικρινέστερον καὶ ὀριώτερον ἔπαινον. Ἄλλοτε πάλιν, περιστασιακῶς τοῦ ἠρεστικῶδ, στρατιώτης τις τῶν ἐπὶ σκηνῆς, τοσοῦτον ἠγανάκτησε κατὰ τοῦ ὑποκρινομένου τὸν κικνούργον Νάρκισσον, ὥστε ἐσκόπησεν αὐτὸν διὰ τοῦ δπλου, καὶ δὲ ἐβόησε τὸν ἠθοποιόν, ἐὰν δὲν τοῦ ἐκράτουν τὴν χεῖρα. — κ. Α. Β. Πάτρος. Εὐχρησῶς ἀλλ' οὐχὶ πρὸς τοῦ τέλους Ἀγούστου. — κ. Σ. Πότερον προτιμᾶτε: δεῖν νὰ ἐρῶσθ σαφῶς. — Ἀμερολήπει. Καὶ ἂν, ὡς ἰσχυρίζεσθε, ὑπερβολικὴ εἶνε ἡ καταστροφὴ, ὑπερβολικὴ εἶνε καὶ ἡ ἰδική σας γνώμη. εἶνε εἶνε τὸσον ἐπιζήμιον τὸ πρῶγμα: «Ἐπει ἡ φιλία τῶν ἰσχυρῶνων γέγονεν ἐν τῷ παρρησιάζεσθαι, καὶ τὸ κολακτεῖον αὐτῆς ἄλλον ἐστὶ, τὸ δὲ νοθεῖον ἄναυδον, ἀκουστέον ἐστὶ πρὸς τῶν ἐχθρῶν τὴν ἀλήθειαν ». — κ. Β. Μ. Ἐἶς τὴν βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς ὑπάρχει πληρῆς σειρὰ, νομίζομεν. — κ. Δ. Σ. Χνίλα. Τὰ ζήτηθέντα καὶ ἐπιστολὴν μας ἔχετε ταχυδρομικῶς. — κ. I. T. Ἰγῶραν. Ἐβλήθησαν τὰ σταλέντα ἐπιληφθῶσαν δὲ δρ. 42 συμφῶως τῇ παραγγέλλεσας. Ταχυδρ. ληφθῆναι τὴν ἀπόδειξιν. — κ. Ν. Ε. Κ. Ἐρῶσον εἶτε δυνατὸν ὄκ γείνη; ἀλλ' ἀνάγκη ὑπομονῆς. — Ν. Ἰ.

συνδρομητρία. Είνε πασίγνωστον, και δὲν ἔχο ἰδική μας μόνον γνώμη. Εὐφυῆς τις παρατηρητὴς εἰσφέρει τὸ μουσικὸν αἶσθημα τῶν βιενναίων οὕτως: «Ἡ μουσικὴ εἶνε διὰ τὸν Ἰταλὸν αἶσθημα, διὰ τὸν Γάλλον διασκέδαστος, διὰ τὸν Ἀγγλον κατατίτης διὰ τὸν βιενναίων εἶνε πῶς και ἀπόλαυσις. Ἐν τῷ μελοδραματικῷ θεάτρῳ ἡ Γαλλία ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἡ Γερμανία τὰ ὦτα, ἡ Ἰταλία τὴν καρδίαν τῆς, ἡ Ἀγγλία τὸ στόμα· ἡ δὲ βιενναία ἀνοίγει τὸ πλῆρον τοῦ σώτος ἀνοίγει διόκληρον αὐτῆς τὴν ψυχὴν και παραδίδεται ἐν ἑκστάσει εἰς τὸν ἐκίμενον τῆς συμφωνίας». Ἀγραμμάτω. Δὲν εἶνε ἐκ τῶν ἐχουσῶν ἱστορικὴν ἀρχὴν. Ὁ λαὸς τὰς διετυκωσέν οὕτω. — κ. Κ. Ν. Τρίκαλι. Σὺς εὐχαριστοῦμεν ἐκ τῶν ἀποστάλλεντων ἐπιγράψασαν τὰ ἐπιδόμενα τῷ Δ. Σ., οὕτως λαμβάνετε ἀποδείξεις ταχυδρ. — κ. Ι. Φ. Σάρον. Ἐπιστολὴ ταχυδρομικῆς: — κ. Κ. Δ. Μεσσήνην, Π. Ν. Μεσολόγγιον, και Δ. Κ. Σ. Ἀλεξάνδρειαν. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. — κ. Δ. Κ. Γεργαλιάνους. Ἐλήφθησαν. — Φίλοι Μ'. Οἱ μὲν σίχτοι καλῶς, ἀλλὰ τὰ λοιπὰ εἶνε ἴσῃον ἔχον;

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1

Τίσαστος ἔχει κεφαλὰς τ' ἀκίφαλόν μου σώμα;
 Τὴ μιά, τὴν πρώτη πού φορῶ, τὴν ἔχεις εἰς τὸ στόμα;
 Ἡ δεύτερῃ μου ἔδραζεται ἡ μαύρη 'ς ἓνα πτώμα,
 Ἡ τρίτη μου κίτται χαμζί, κολίεσαι 'ς τὸ γάμα,
 Για τὴν τετάρτη... νὰ σοῦ 'πῶ τὸ ἐρωμοδότην σου;
 Κάμει τὸν κόπο, πήγαινε εἰς τὸ δωμάτιόν σου.
 Ἐν Πρεβέζῃ Κ. Κ.

2

ΔΦΞΣ, πρόσθετι κ' ἓνα ρῶ
 νὰ φέρω τὸν καλὸ καιρὸ.

3

Ἄνθρ μέγχι, σεβαστός,
 Ἄπο πίσω κ' ἀπ' ἐμπρός,
 Πάντα εἶμαι ὁ αὐτός.

Ἐν Πρεβέζῃ

Ἄγωνμος.

ΛΥΣΕΙΣ

1

Δέκτυλος - εὐλῆς

2

Νάρκισσος - κισσός.

3

Ἡμέρη και νύτ.

Χάριν τῶν συνδρομητῶν τῆς «Ἑστίας», τῶν ἀπευθυνόντων ἑκάστοτε εἰς τὴν Διεύθυνσιν αἰτήσεις περὶ ἀποστολῆς φύλλων παλαιῶν και δελτίων τῆς «Ἑστίας», ἰδίως τῶν πρώτων πάντε ἔτων τῆς ἐκδόσεως, δηλοῦται ἐνταῦθα ὅτι ἐκ τῆς ὄλης σειρᾶς τῶν φύλλων τῆς πενταετίας ἐξηντλήθησαν οἱ ἀριθμοὶ 1, 27, 59, 103, 105, 153, 159, 204, 210, και 261. Πάντα τὰ ἄλλα φύλλα ὑπάρχουσιν εἰς τὸ γραφεῖον και πωλοῦνται λεπτὰ 25.

Ἰπάρχουσι δὲ και πάντα τὰ δελτία τῆς πρώτης πενταετίας, πωλούμενα ἑκάστον λεπτὰ 10. — Φύλλον και δελτίον ἑρμῶ λεπτὰ 35.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

26 Ἰουλίου 1885

Δάνεια τῆς Κυβερνήσεως	Τρέχουσα Τιμή.
Τῶν 170,000,000 τῶν 5 1/2 % Φρ. χρ.	318.—
» 120,000,000 τῶν 5 » » »	324.—
» 60,000,000 τῶν 6 » » »	399.—
» 20,000,000 τῶν 6 » » »	363.—
» 25,000,000 τῶν 9 » » »	255.—
» 25,000,000 τῶν 8 » » »	250.—
» 10,000,000 τῶν 6 » » »	182.—
» 4,000,000 τῶν 8 » » »	243.—
» 6,000,000 τῶν 6 » Δρ. καλ.	93.—
Κτηματικὰ Ὀμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς τῶν 60,000,000 μετὰ Λαχείου φρ.	360.50—

Πιστωτικὰ Καταστήματα

ΕΤΑΙΡΙΑΙ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Δρ. ν.	37.25—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα . . . Φρ.	92.—
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίσσεως	77.50
Ἐταιρία Μεταλλουργ. Λαυρίου . . .	65.50
Σιδηρόδρ. Ἀθηνῶν και Πειραιῶς . . .	275.—
Ἐταιρία Φωταερίου Δρ.	

Συναλλάγματα

ΛΟΝΔΙΝΟΥ—Τραπεζικὸν Ὀφείως . . .	25.60
» » Ζιμην	25.45
ΓΑΛΛΙΑΣ — Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ὀφείως	
» Τραπεζικὸν Ζιμην.	1.01 1/2
	1.01

Νομίσματα

Εἰκοσάφραχτον	20.20
Δρα ὀθωμανικῆ	22.94

ΕΞΕΔΟΣΗ ἈΡΤΙ

ΑΤΤΙΚΑΙ ΝΥΚΤΕΣ

ΤΑ ἈΠΑΝΤΑ

Σ. Ν. ΒΑΣΙΛΕΥΙΑΔΟΥ.

Τόμος Α'. — Οἱ Καλλιέργει. — Δουκῆς Νοταρᾶς Δρ. 4.—
 Τόμος Β'. — Γαλάτεια. — Χίμαιρα. — Σκύλλα. —
 Ὑψηλίντης. — Σεμέλη. — Ἀράλθεια. Δρ. 4.—
 Τόμος Γ'. — Εἰκόνες. — Κόματα. — Ἐπεικ
 κτερόνετα. — Παντοῖαι ποιήσεις. — Δρά
 ματα. — Παραφράσεις. — Δρ. 4.—

Ὁ Δ' τόμος ἐκδοθήσεται ἴλιαν προσεχῶς

Πωλοῦνται και χωριστὲ ἑκάστος τόμος. Διὰ τοῦς ἐν τῆς ἐπαρχίας και τῆ ἄλλοδαπῆ ζητοῦντας ἐπιβαρύνεται ἑκάστος τόμος και μετὰ τὰ ταχυδρ. τέλη, λεπτὰ 80.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Ἐν Ἀθήναις, ἐπι τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ.

Ἀπαντα τὰ εἶδη γραφικῆς ὀλης εἰς τιμὰς μετρίας. Κονδυλοφῆραι παντός εἴδους, γραφίδες, σφραγίδες χαρσοῦμενα ἐνταῦθα, ἐπισκεπτήρια ἐκτυπούμενα στιγμιαίας Συνέστησε πρὸ πολλοῦ ΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΦΑΚΕΛΟΠΟΙΕΙΟΝ, ὅπερ τελεσιποιηθὲν ἐσχάτως διὰ προσθήκης νέων μηχανημάτων κατασκευάζει και προμηθεύει φακέλους τελειοτάτους εἰς τιμὰς εὐθηνωτέρας τῶν ευρωπαϊκῶν. Τὸ μέγα τοῦτα κατάστημα εἶνε τὸ μόνον προμηθεῖον κατ'ὅσπερ τοῦ γνωστοῦ οἴκου Adler και Krusche τοῦ Ἀννοβέρου.